

Palatalització de -g- en el mot *espiga* (ALDC, IV, 799. L'*espiga* de blat)

La -g- intervocàlica de *espiga* (< llat. SPĪCA) es manté en tot el domini lingüístic en qualitat d'aproximant, però en una part important del mall. ha sofert una palatalització, realitzada tardanament, paral·lela a la de la [k] (veg. PALDC, I, mapa 22), amb una àrea pràcticament coincident: l'excepció de

la loc. 80 (Llucmajor) és deguda al caràcter semipalatal i oscil·lant de la consonant. Recordem que la -g- en contacte amb una [u] esdevé inestable: *arrugues* > *arrues* (veg. PALDC, I, mapa 24).

